

Rada
Európskej únie

V Bruseli 30. mája 2016
(OR. en)

9611/16

**Medziinštitucionálny spis:
2016/0152 (COD)**

MI 396
TELECOM 104
DIGIT 60
CONSOM 130
IND 116
COMPET 339
ENT 102
POSTES 3
JUSTCIV 155
PI 64
CODEC 772
IA 31

NÁVRH

Od:	Jordi AYET PUIGARNAU, riaditeľ, v zastúpení generálneho tajomníka Európskej komisie
Dátum doručenia:	26. mája 2016
Komu:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2016) 289 final
Predmet:	Návrh NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o riešení geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti zákazníkov, miesta bydliska alebo sídla na vnútornom trhu, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2016) 289 final.

Príloha: COM(2016) 289 final

EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 25. 5. 2016
COM(2016) 289 final

2016/0152 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o riešení geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti zákazníkov, miesta bydliska alebo sídla na vnútornom trhu, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES

(Text s významom pre EHP)

{SWD(2016) 173 final}

{SWD(2016) 174 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Prijatím stratégie pre jednotný digitálny trh v Európe¹ v máji 2015 a stratégie jednotného trhu² v októbri 2015 boli ohlásené legislatívne opatrenia, ktorých cieľom je riešiť neodôvodnené geografické blokovanie a komplexne bojovať proti diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska alebo sídla (na zjednodušenie v tejto dôvodovej správe ďalej len „bydlisko“).

Všeobecným cieľom tohto návrhu je umožniť zákazníkom lepší prístup k tovarom a službám na jednotnom trhu tým, že sa zabráni priamej a nepriamej diskriminácii zo strany obchodníkov, ktorí umelo segmentujú trh podľa bydliska zákazníkov. S týmto prístupom sa zákazníci stretávajú pri online nákupoch, ale aj pri cestovaní do iných členských štátov za nákupmi tovarov a služieb.

Zákazníci sa aj napriek uplatňovaniu zásady nediskriminácie uvedenej v článku 20 ods. 2 smernice 2006/123/ES³ (ďalej len „smernica o službách“) stále stretávajú s odmietaním predaja a odlišnými podmienkami pri cezhraničnom nákupe tovarov a služieb. Dôvodom tejto situácie je najmä neistota prameniaca z vymedzenia objektívnych kritérií, ktorými možno odôvodniť rozdielny prístup obchodníkov k zákazníkovi. Obchodníci a zákazníci by na vyriešenie tohto problému mali mať k dispozícii jasnejšie kritériá na posúdenie situácií, v ktorých rozdielny prístup založený na bydlisku nemožno odôvodniť.

Týmto návrhom sa zakazuje blokovať prístup k webovým sídlam a iným online rozhraniam a presmerovať zákazníkov z miestnej verzie webového sídla v jednej krajine na inú. Okrem toho sa ním zakazuje diskriminácia zákazníkov v štyroch konkrétnych prípadoch predaja tovaru a služieb a nedovoľuje sa obchádzať tento zákaz diskriminácie zmluvami o pasívnom predaji. Tieto praktiky majú dosah na zákazníkov aj podniky, ako aj na konečných spotrebiteľov tovaru a služieb, a zákazníci, podniky a koneční spotrebiteľia by preto mali mať osov z pravidiel stanovených v tomto návrhu. Tovar a služby, ktoré nakupujú podniky na účely ďalšieho predaja, by však mali byť z návrhu vylúčené, aby si obchodníci mohli vytvoriť vlastné distribučné systémy v súlade s európskymi právnymi predpismi v oblasti hospodárskej súťaže.

V návrhu sa nerieši cenotvorba ako taká, takže obchodníci si môžu sami stanoviť vlastné ceny nediskriminačným spôsobom. Nerieši sa v ňom ani dynamická cenotvorba, pri ktorej obchodníci prispôbujú ceny postupom času v závislosti od viacerých faktorov, ktoré nesúvisia s bydliskom zákazníkov.

---

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2015) 550 final.

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu.

- **Súlady s existujúcimi ustanoveniami politik v oblasti tejto politiky**

Na základe zásady krajiny pôvodu uvedenej v smernici 2000/31/ES⁴ (ďalej len „smernica o elektronickom obchode“) môžu obchodníci so službami informačnej spoločnosti poskytovať svoje služby cezhranične a podľa pravidiel platných v krajine ich sídla. V smernici o službách sa navyše stanovujú práva prijímateľov služieb a v jej článku 20 sa tiež uvádza snaha o zabezpečenie toho, aby poskytovatelia služieb so sídlom v Únii nepristupovali k zákazníkovi rozdielne, a to priamo či nepriamo, na základe štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska. V článku 20 sa však v dostatočnej miere nerieši diskriminácia zákazníkov ani sa ním neznižuje úroveň právnej neistoty. V dôsledku toho je ťažké presadiť dodržiavanie zásady nediskriminácie v praxi. V snahe predísť akýmkoľvek pochybnostiam sa týmto návrhom zabezpečí, že v prípade rozporu s ustanovením článku 20 ods. 2 smernice o službách sa uprednostnia ustanovenia tohto nariadenia.

Existujú aj iné ustanovenia o zákaze diskriminácie vrátane diskriminácie v podobe odmietnutia prístupu k webovým sídlam alebo presmerovania z dôvodov súvisiacich s bydliskom, napr. v odvetví dopravy.⁵

Pokiaľ ide o nediskrimináciu v oblasti používania platobných prostriedkov, v nariadení (EÚ) č. 260/2012 sa už obchodníkom zakazuje, aby na uskutočnenie platby vyžadovali bankové účty z určitého členského štátu. Táto zásada neexistuje pri iných platobných prostriedkoch. V nariadení (EÚ) 2015/71 sa stanovil strop výmenných poplatkov za platobné transakcie viazané na kartu, čím sa zjednodušilo používanie kreditných kariet. Smernicou (EÚ) 2015/2366⁶ sa otvorila cesta pre plne integrovaný trh maloobchodných platieb v EÚ. Toto nariadenie presahuje rámec smernice tým, že nedovoľuje obchodníkom uplatňovať rôzne platobné podmienky v závislosti od bydliska zákazníka. Je však potrebné mať na zreteli, že obchodníci si môžu sami zvoliť spôsob platby, ktorú prijímajú od miestnych a zahraničných zákazníkov.

Návrh je v súlade s existujúcimi právnymi predpismi Únie o rozhodnom práve a súdnej právomoci⁷.

- **Súlady s inými politikami Únie**

Tento návrh dopĺňa ďalšie iniciatívy v oblasti stratégií jednotného digitálneho trhu a jednotného trhu a jeho cieľom je vytvoriť správne podmienky na zabezpečenie lepšieho prístupu zákazníkov a podnikov v celej EÚ k službám.

---

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode.

⁵ V článku 1 písm. a) a článku 4 ods. 2 nariadenia (EÚ) č. 181/2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave, ako aj nariadenia (EÚ) č. 1177/2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave sa upravuje zásada nediskriminácie. V článku 23 ods. 2 a článku 16 ods. 1 nariadenia (ES) č. 1008/2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb sa uvádza nediskriminácia v leteckej doprave.

⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES.

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I).

Tieto iniciatívy zahŕňajú návrh smernice o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu⁸ a návrh smernice o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o online a iných predajoch tovaru na diaľku⁹. Uvedené návrhy sú zamerané na dosiahnutie úplnej harmonizácie v príslušných oblastiach. Po ich prijatí sa ešte viac znížia rozdiely v právnych predpisoch na ochranu spotrebiteľa členských štátov, najmä pokiaľ ide o prostriedky nápravy, na ktoré majú spotrebiteľia nárok v prípade chybného tovaru alebo digitálneho obsahu.

Okrem toho návrh „nariadenia o službách cezhraničného doručovania zásielok“ je zameraný na zlepšenie transparentnosti cien a regulačného dohľadu nad touto oblasťou. Spotrebiteľia a malé podniky uvádzajú, že problémy so službami doručovania zásielok, a najmä vysoké ceny, im bránia predávať viac do iných členských štátov a kupovať z nich. Návrh revidovaného nariadenia o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa je zameraný na zlepšenie spolupráce medzi vnútroštátnymi úradmi zodpovednými za ochranu spotrebiteľa a poskytnutie silnejších cezhraničných mechanizmov na presadzovanie nárokov spotrebiteľov. Uverejnenie obidvoch iniciatív je naplánované na 25. mája 2016. Cieľom iniciatívy zameranej na rozšírenie jednotného elektronického mechanizmu na registráciu pre DPH je výraznejšie zjednodušiť cezhraničný obchod tým, že sa obchodníkom zmenší administratívne zaťaženie súvisiace s registráciou pre DPH a jeho platbou.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Návrh vychádza z článku 114 ZFEÚ. Na základe tohto článku nadobúda EÚ právomoc prijímať opatrenia, ktorých cieľom je odstrániť prekážky voľného pohybu, okrem iného, tovaru a služieb. Úsilie vyvinuté na odstránenie týchto prekážok môžu zmať bariéry vybudované súkromnými účastníkmi trhu, ktorí segmentujú vnútorný trh pozdĺž vnútroštátnych hraníc. V kontexte vnútorného trhu sa táto situácia stáva ešte problematickejšou vtedy, keď nie sú príslušné právne predpisy členských štátov dostatočne jasné, jednotné a efektívne na to, aby tieto bariéry odstránili. Návrh je preto zameraný na praktiky, ktoré bránia voľnému pohybu tovaru a služieb na vnútornom trhu.

• Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)

Nediskriminačný prístup k tovaru a službám na vnútornom trhu je vo svojej podstate cezhraničnou záležitosťou. Zásah EÚ je nevyhnutný na predchádzanie diskriminácii z dôvodu bydliska pri cezhraničných obchodných transakciách. Legislatívne opatrenia členských štátov nie sú dostatočné na zabezpečenie nediskriminácie v cezhraničných situáciách. Zabezpečiť, aby sa podmienky prístupu zákazníkov k tovaru a službám v celej Únii nelíšili, možno z hľadiska účinnosti iba zásahom EÚ. Opatreniami na úrovni EÚ sa zabezpečí väčšia právna istota tým, že sa objasnia situácie, v ktorých sa rozdielne zaobchádzanie na základe bydliska považuje za diskriminačné, a teda zakázané.

---

⁸ COM(2015) 634 final, návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o dodávaní digitálneho obsahu.

⁹ COM(2015) 635 final, návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o určitých aspektoch týkajúcich sa zmlúv o online a iných predajoch tovaru na diaľku.

- **Proporcionalita**

Cieľom tohto návrhu je uľahčiť prístup k tovaru a službám v celej Únii a najmä sa ním pre obchodníkov stanovujú cielené povinnosti, aby za určitých okolností nediskriminovali zákazníkov na základe bydliska. Tieto povinnosti neprekračujú rámec toho, čo je potrebné na vyriešenie zistených problémov a vzťahujú sa iba na situácie uvedené v návrhu. Prijatím návrhu nadobudnú obchodníci väčšiu právnu istotu, lebo sa v ňom objasňujú platné povinnosti a konkrétne sa uvádza, kedy by sa malo so zákazníkmi zaobchádzať rovnako pri cezhraničných nákupoch. Okrem toho z návrhu nevznikajú obchodníkom nijaké neprimerané náklady. Náklady vyplývajúce z návrhu predstavujú najmä jednorazové náklady na prispôbenie sa.

- **Výber nástrojov**

Nezáväzný nástroj vo forme odporúčania alebo usmernení by síce mohol podporiť rozvoj na trhu v tejto oblasti, očakáva sa však, že účinnosť takéhoto nástroja by bola značne obmedzená. Usmernenia Komisie¹⁰ k uplatňovaniu článku 20 ods. 2 smernice o službách z 8. júna 2012 obsahujú aj vysvetlenie osobitných situácií, napríklad situácií uvedených v tomto návrhu. Členské štáty však neprispôbili vnútroštátne právne predpisy tak, aby zákazníkom poskytli konkrétnejšie práva alebo lepšie presadzovanie, ani obchodníci nezmenili svoje praktiky.

Účinným riešením zistených problémov preto môže byť iba legislatívny nástroj. Uprednostňuje sa nariadenie, keďže sa môže priamo uplatňovať v členských štátoch, zavádza sa ním rovnaká úroveň povinností pre súkromných účastníkov a umožňuje jednotné uplatňovanie pravidiel o nediskriminácii z dôvodu bydliska vo všetkých členských štátoch.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Od 24. septembra do 28. decembra 2015 sa uskutočnila rozsiahla verejná konzultácia. Získavali sa stanoviská spotrebiteľov, podnikov, združení a členských štátov. Doručených bolo 433 odpovedí. Výsledky verejnej konzultácie boli uverejnené a sú tiež uvedené v posúdení vplyvu. Komisia okrem toho viedla na začiatku roka 2015 rozsiahle diskusie so zainteresovanými stranami (spotrebiteľmi, podnikmi, spotrebiteľskými združeniami a združeniami podnikov a vnútroštátnymi orgánmi) vrátane seminárov so zainteresovanými stranami, ktorých cieľom bolo posúdiť možnosti, ako by mohla EÚ zasiahnuť, a dosah takéhoto zásahu. Dňa 18. februára 2016 zorganizovala Komisia seminár v Amsterdame, na ktorom viedla diskusiu o výsledku verejnej konzultácie a možných smeroch vývoja.

Prevažná väčšina spotrebiteľov sa pri nakupovaní v inej krajine EÚ stretla s geografickým blokováním alebo inými geograficky motivovanými obmedzeniami. Tovar a služby, na ktoré má geografické blokovanie najväčší vplyv, sú odevy, obuv a doplnky, fyzické médiá (knihy), počítačový hardvér a elektronika, letenky, prenájom automobilov, digitálny obsah, akým sú napríklad streamingové služby, počítačové hry a softvér, elektronické knihy a nahrávky vo

---

¹⁰ SWD(2012) 146 final – pracovný dokument útvarov Komisie s cieľom stanoviť usmernenia k uplatňovaniu článku 20 ods. 2 smernice 2006/123/ES o službách na vnútornom trhu (smernica o službách).

formáte MP3. Väčšina spotrebiteľov a podnikov sa domnieva, že obchodníci by mali informovať zákazníkov o predajných obmedzeniach. Spotrebiteľia vyjadrili podporu politickému riešeniu, ktoré bude od obchodníkov vyžadovať, aby prijímali cezhraničné obchodné transakcie, no bez povinnosti doručiť ich. Väčšina podnikov sa vyjadrila proti povinnosti predávať a doručovať v celej EÚ a poukázala na význam prispôsobenia cien jednotlivým vnútroštátnym trhom a zdôraznila, že je potrebné rešpektovať ich ekonomickú a zmluvnú slobodu. Výrazná väčšina všetkých skupín respondentov sa zhoduje v názore, že treba zlepšiť presadzovanie pravidiel a požiadavky súvisiace s informovaním.¹¹

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia iniciovala veľký prieskum formou fiktívnych nákupov, pri ktorom analyzovala asi 10 500 webových sídiel v EÚ a napodobnila typické situácie pri cezhraničnom nakupovaní. Na základe prieskumu Eurobarometer z roku 2016, ktorý bol zameraný na vzťahy medzi podnikmi, sa zistilo, že podniky sa ako koneční používatelia výrobkov a služieb stretávajú s podobnými obmedzeniami ako spotrebiteľia. Komisia analyzovala množstvo sťažností súvisiacich s cezhraničným nakupovaním a vypracovala hodnotenie článku 20 smernice o službách. V máji 2015 začala Komisia vyšetrowanie hospodárskej súťaže v sektore elektronického obchodu a v marci 2016 predložila správu o úvodných zisteniach týkajúcich sa geografického blokovania¹². Komisia diskutovala o tejto iniciatíve aj s členskými štátmi v skupinách expertov na smernice o službách a o elektronickom obchode.

- **Posúdenie vplyvu**

K tomuto návrhu bolo vypracované posúdenie vplyvu¹³. Výbor pre kontrolu regulácie vydal 21. apríla 2016 súhlasné stanovisko k opätovne predloženému posúdeniu vplyvu. V konečnom posúdení vplyvu sa zohľadňujú pripomienky výboru pre kontrolu regulácie.

V konečnom posúdení vplyvu sa skúma päť možných scenárov a konštatujú sa tieto závery: Zvážila sa možnosť zvýšenia transparentnosti (možnosť 1), no iba zvýšením transparentnosti sa cieľ nedosiahne. Väčšia transparentnosť a zákaz blokovat' prístup k webovým sídlam (možnosť 2) spolu s riešením na základe dohody zakazujúcim automatické presmerovanie boli posúdené ako výhodné, no vyriešila by sa tým iba malá časť celého problému. Uprednostňovanou možnosťou (možnosť 3) je skombinovať tieto dva prvky s vymedzením určitých konkrétnych situácií, v ktorých nemožno geografickú diskrimináciu odôvodniť (v prípade tovaru, ak nie je potrebné cezhraničné doručenie obchodníkom; v prípade elektronicky dodávaných služieb a v prípade služieb prijatých mimo členského štátu zákazníka). Ďalšou možnosťou bolo vytvoriť dodatočný zoznam odôvodnení s cieľom rozpracovať zásady článku 20 ods. 2 smernice o službách (možnosť 4), táto možnosť sa však pre svoju zložitosť zamietla. Posledná možnosť (možnosť 5), podľa ktorej by sa od obchodníkov vyžadovalo cezhraničné doručovanie hmotného tovaru, sa zamietla, lebo by v jej dôsledku vznikali podnikom neprimerané náklady.

---

¹¹ Súhrnná správa o verejnej konzultácii je uverejnená na adrese: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/full-report-results-public-consultation-geoblocking>.

¹² Úvodné zistenia sú uverejnené na adrese: http://ec.europa.eu/competition/antitrust/sector_inquiries_e_commerce.html.

¹³ SWD(2016) 173 a SWD(2016) 174.

- **Vhodnosť právnych predpisov a ich zjednodušenie**

Návrh sa vzťahuje na obchodníkov aj zákazníkov, t. j. spotrebiteľov a podniky ako konečných používateľov. Tieto kategórie zahŕňajú malé a stredné podniky (MSP), ako aj mikropodniky. Vyňatím týchto podnikov z pravidiel by sa mohla znížiť účinnosť opatrenia, keďže väčšinu online obchodu v Únii uskutočňujú MSP vrátane mikropodnikov.

Návrh bude mať pozitívny účinok na konkurencieschopnosť, lebo sa zlepši prístup spotrebiteľov a podnikov k tovaru a službám na vnútornom trhu. Pokiaľ ide o medzinárodný obchod, rozsah pôsobnosti tohto nariadenia sa vzťahuje na obchodníkov so sídlom v tretích krajinách v rozsahu, ktorý zodpovedá predaju (alebo zámeru predávať) tovaru alebo služieb zákazníkom v Únii.

Návrh sa týka offline a online prostredia, pričom v náležitých prípadoch zohľadňuje technologický vývoj a je „digitálny a pripravený pre internet“.

- **Základné práva**

Návrh rešpektuje najmä článok 16 („sloboda podnikania“) a článok 17 („vlastnícke právo“) Charty základných práv Európskej únie. Obchodníci už podliehajú platným právnym predpisom EÚ týkajúcim sa nediskriminácie. Obchodníci sa naďalej môžu rozhodnúť, kde a kedy budú ponúkať svoj tovar alebo služby zákazníkom. Ich slobodu odmietnuť žiadosť o predaj alebo uplatňovať odlišné podmienky obmedzujú iba ustanovenia tohto nariadenia o nediskriminácii. Obchodníci majú naďalej k dispozícii všetky ostatné dôvody na odmietnutie predaja alebo uplatnenie odlišných podmienok, napr. ak výrobok už nie je na sklade.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Európskej únie.

5. INÉ PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Nariadením sa Komisii stanovuje povinnosť vykonávať pravidelné posúdenie vplyvu návrhu.

S cieľom zabezpečiť jednotný postup bude Komisia monitorovať, ako účastníci trhu v celej Únii toto nariadenie uplatňujú. Bude sa tiež zameriavať na účinky týchto pravidiel.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

V článku 1 sa vymedzuje predmet úpravy a rozsah pôsobnosti navrhovaného nariadenia. Vecná pôsobnosť návrhu je zosúladená s vecnou pôsobnosťou smernice 2006/123/ES v čo najväčšom možnom rozsahu s cieľom zabezpečiť súdržnosť a čo najväčšiu právnu istotu pre obchodníkov a zákazníkov. To znamená, že služby nehospodárskeho charakteru vo všeobecnom záujme, dopravné služby, audiovizuálne služby, činnosti súvisiace s hazardnými hrami, služby zdravotnej starostlivosti a niektoré sociálne služby sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Územný rozsah pôsobnosti je navrhnutý tak, aby v rovnakej miere zahŕňal obchodníkov so sídlom v EÚ, ako aj obchodníkov, ktorí majú sídlo v tretích krajinách, ale predávajú alebo chcú predávať tovar a služby zákazníkom v Únii. Článkom 1

obchodníci získavajú istotu, že dodržiavanie tohto nariadenia ako takého neznamena, že obchodník zameriava svoju činnosť na určitý členský štát na účely nariadenia (ES) č. 593/2008¹⁴ a nariadenia (ES) č. 1215/2012¹⁵, ktorými sa upravujú záležitosti súvisiace s rozhodným právom a súdnou právomocou.

V článku 2 sú uvedené príslušné vymedzenia pojmov.

V článku 3 sa obchodníkom stanovuje povinnosť neodopierať prístup k online rozhraniam na základe bydliska zákazníkov. Takisto sa v ňom vyžaduje súhlas zákazníka s presmerovaním a od obchodníkov sa požaduje, aby ponechali verziu online rozhraní, ktoré chce zákazník zobraziť pred presmerovaním, ľahko dostupnou. Výnimku z týchto povinností obchodníka predstavuje situácia, keď sa obmedzenia prístupu alebo presmerovanie požadujú v právnych predpisoch. V týchto výnimočných prípadoch musí obchodník poskytnúť jednoznačné vysvetlenie.

V článku 4 sú uvedené tri konkrétne situácie, v ktorých sa zakazuje diskriminovať zákazníkov na základe bydliska. Prvá situácia sa týka predaja hmotného tovaru, keď sa obchodník nepodieľa na doručení výrobku do členského štátu zákazníka. Druhá situácia sa týka poskytovania elektronicky dodávaných služieb iných než služieb, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie. Tretia situácia sa vzťahuje na služby, ktoré obchodník poskytuje v inom členskom štáte, ako je členský štát bydliska zákazníka.

V článku 5 sa ustanovujú pravidlá nediskriminácie konkrétne v oblasti platieb. Podľa tohto pravidla obchodníci nemôžu v určitých prípadoch zamietat' alebo inak diskriminovat', pokiaľ ide o platobné prostriedky (akými sú kreditné alebo debetné karty).

V článku 6 sa uvádza, že zmluvy s obchodníkmi obsahujúce obmedzenia pasívneho predaja, ktoré by mali za následok porušenie pravidiel stanovených v tomto nariadení, sú automaticky neplatné. Je skoncipovaný tak, aby sa zabránilo obchádzaniu uvedených pravidiel zmluvnými prostriedkami.

Článok 7 sa týka presadzovania predpisov orgánmi členských štátov.

Článok 8 obsahuje požiadavku, aby členské štáty ustanovili jeden alebo viac subjektov, ktoré budú spotrebiteľom poskytovať praktickú pomoc pri sporoch v dôsledku tohto nariadenia.

Článok 9 sa týka pravidelných preskúmaní uplatňovania tohto nariadenia, ktoré bude vykonávať Komisia. Tu sa podrobne stanovuje, že v prvom hodnotení by sa malo posúdiť najmä to, či by sa mal zákaz diskriminácie stanovený v článku 4 ods. 1 písm. b) rozšíriť aj na elektronicky dodávané služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, pod podmienkou, že obchodník má požadované práva na príslušných územiach.

Článkom 10 sa upravujú dva pozmeňujúce návrhy k platným nástrojom, ktoré súvisia konkrétne s ochranou spotrebiteľov, a to nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES. To by znamenalo, že sa toto nariadenie uvedie v prílohách k týmto právnym

¹⁴ Nariadenie (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky.

¹⁵ Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach.

aktom, aby sa na jeho presadzovanie mohli použiť opatrenia uvedené v nariadení o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa, ako aj v smernici o súdnych príkazoch.

V článku 11 sa uvádza nadobudnutie účinnosti a uplatniteľnosť.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o riešení geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti zákazníkov, miesta bydliska alebo sídla na vnútornom trhu, ktorým sa mení nariadenie (ES) č. 2006/2004 a smernica 2009/22/ES

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹⁶,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Na dosiahnutie cieľa, ktorým je zabezpečenie dobrého fungovania vnútorného trhu ako priestoru bez vnútorných hraníc, v ktorom sa okrem iného zaručuje voľný pohyb tovaru a služieb, nestačí zrušiť, ako v prípade hraníc medzi členskými štátmi, iba prekážky štátneho pôvodu. Takéto rušenie môžu mariť súkromní účastníci trhu, ktorí vytvárajú prekážky v rozpore so slobodami na vnútornom trhu. Dochádza k tomu vtedy, keď obchodníci, ktorí podnikajú v jednom členskom štáte, blokujú alebo obmedzujú prístup zákazníkov z iných členských štátov, ktorí majú záujem o cezhraničné obchodné transakcie, k svojim online rozhraniam, akými sú webové sídla a aplikácie (prax známa ako geografické blokovanie). Stáva sa to aj pri inom konaní obchodníkov, a to vtedy, keď uplatňujú voči zákazníkom z iných členských štátov iné všeobecné podmienky prístupu k svojmu tovaru a službám online, ako aj offline. Kým v niektorých prípadoch možno takéto rozdielne zaobchádzanie odôvodniť objektívnymi príčinami, v iných prípadoch obchodníci odmietajú zákazníkom, ktorí majú záujem uskutočňovať cezhraničné obchodné transakcie, sprístupniť tovar alebo služby, alebo uplatňujú v tejto súvislosti iné podmienky výlučne z obchodných dôvodov.

---

¹⁶ Ú. v. EÚ C [...], [...], s. [...].

- (2) Niektorí obchodníci týmto spôsobom umelo segmentujú vnútorný trh na vnútorných hraniciach a bránia voľnému pohybu tovaru a služieb, čím obmedzujú práva spotrebiteľov a neumožňujú im využívať väčší výber a najvýhodnejšie podmienky. Takéto diskriminačné praktiky sú významným faktorom, ktorý prispieva k pomerne nízkej úrovni cezhraničných obchodných transakcií v Únii vrátane odvetvia elektronického obchodu, čo neumožňuje dosiahnuť plný rastový potenciál vnútorného trhu. Vysvetlenie situácií, v ktorých takéto rozdielne zaobchádzanie nemožno odôvodniť, by malo priniesť jednoznačnosť a právnu istotu všetkým účastníkom cezhraničných transakcií a malo by sa ním zaručiť, že pravidlá nediskriminácie sa môžu skutočne uplatňovať a presadzovať na celom vnútornom trhu.
- (3) Podľa článku 20 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES¹⁷ členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb so sídlom v Únii nezaobchádzali s príjemcami služieb rozdielne na základe ich štátnej príslušnosti alebo miesta bydliska. Uvedené ustanovenie však nie je celkom účinné v boji proti diskriminácii a dostatočne neznižilo právnu neistotu, a to najmä preto, že umožňuje odôvodniť rozdielne zaobchádzanie, a z dôvodu následného zložitého presadzovania jeho dodržiavania v praxi. Okrem toho môže ku geografickému blokovaniu a iným formám diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla dochádzať aj v dôsledku konania obchodníkov, ktorí majú sídlo v tretích krajinách, čo prekračuje rozsah pôsobnosti uvedenej smernice.
- (4) Na zabezpečenie dobrého fungovania vnútorného trhu sú preto potrebné ciele opatrenia uvedené v tomto nariadení, ktoré predstavujú jasný, jednotný a účinný súbor pravidiel pre zvolený okruh riešených otázok.
- (5) Toto nariadenie sa zameriava na predchádzanie diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti zákazníkov, miesta bydliska alebo sídla vrátane geografického blokovania pri cezhraničných obchodných transakciách medzi obchodníkmi a zákazníkmi, ktoré sa týkajú predaja tovaru a poskytovania služieb v Únii. Jeho cieľom je riešiť priamu, ako aj nepriamu diskrimináciu, a preto sa vzťahuje aj na neodôvodnené rozdiely pri zaobchádzaní so zákazníkmi na základe iných rozlišovacích kritérií, ktoré majú rovnaký dôsledok ako uplatnenie kritérií priamo založených na štátnej príslušnosti zákazníkov, ich mieste bydliska alebo sídle. Tieto iné kritériá sa môžu uplatňovať predovšetkým na základe informácií o fyzickej polohe zákazníkov, ktorých zdrojom je IP adresa použitá pri prístupe k online rozhraniu, adresa na doručenie tovaru, výber jazyka alebo členský štát, v ktorom bol vydaný platobný prostriedok zákazníka.
- (6) Keďže v dôsledku vykonávania smernice 2006/123/ES došlo v určitých odvetviach služieb v celej Únii k odstráneniu niektorých regulačných a administratívnych prekážok pre obchodníkov, je potrebné z hľadiska vecnej pôsobnosti zabezpečiť súlad medzi týmto nariadením a smernicou 2006/123/ES. Ustanovenia tohto nariadenia by sa preto mali okrem iného uplatňovať aj na elektronicky dodávané neaudiovizuálne služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, no ktoré podliehajú konkrétnemu zákazu stanovenému v článku 4 a následnému hodnoteniu tohto zákazu stanovenému v článku 9. Z pôsobnosti tohto

¹⁷

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

nariadenia sú vylúčené audiovizuálne služby vrátane služieb, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je sprístupňovanie vysielania športových podujatí a ktoré sa poskytujú na základe výhradných územných licencií. Takisto by sa mal vylúčiť aj prístup k retailovým finančným službám vrátane platobných služieb, a to bez ohľadu na ustanovenia tohto nariadenia o nediskriminácii pri platbách.

- (7) K diskriminácii môže tiež dochádzať v súvislosti so službami v oblasti dopravy, najmä pokiaľ ide o predaj cestovných lístkov pri preprave osôb. V tejto súvislosti je však už v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008¹⁸, nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010¹⁹ a nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 181/2011²⁰ obsiahnutý celý rad zákazov diskriminácie vzťahujúcich sa na všetky diskriminačné praktiky, ktorých riešenie je cieľom predkladaného nariadenia. Okrem toho sa na tento účel v blízkej budúcnosti plánuje zmena nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007²¹. Z tohto dôvodu a v záujme zabezpečenia súladu s rozsahom pôsobnosti smernice 2006/123/ES by mali služby v oblasti dopravy zostať mimo rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (8) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté pravidlá, ktoré sa vzťahujú na oblasť daní, keďže v Zmluve o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) sa uvádzajú konkrétne opatrenia na úrovni Únie, pokiaľ ide o daňové záležitosti.
- (9) Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008²² voľba rozhodného práva pre zmluvy medzi spotrebiteľom a podnikateľom, ktorý vykonáva svoju obchodnú alebo odbornú činnosť v krajine, v ktorej má spotrebiteľ svoj obvyklý pobyt, alebo akýmkoľvek spôsobom zameriava svoje činnosti na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny, nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchýliť dohodou podľa práva krajiny, v ktorej má spotrebiteľ svoj obvyklý pobyt. Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 1215/2012²³ vo veciach týkajúcich sa zmluvy medzi spotrebiteľom a podnikateľom, ktorý vykonáva obchodnú alebo odbornú činnosť v členskom štáte, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko, alebo akýmkoľvek spôsobom zameriava svoju činnosť na tento členský štát alebo niekoľko členských štátov vrátane tohto členského štátu, spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, a spotrebiteľa možno žalovať iba na týchto súdoch.
- (10) Nariadenie by nemalo mať vplyv na akty práva Únie, ktoré sa týkajú justičnej spolupráce v občianskych veciach, najmä ustanovenia rozhodného práva pre zmluvné

¹⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 z 24. septembra 2008 o spoločných pravidlách prevádzky leteckých dopravných služieb v Spoločenstve (Ú. v. EÚ L 293, 31.10.2008, s. 3).

¹⁹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1177/2010 z 24. novembra 2010 o právach cestujúcich v námornej a vnútrozemskej vodnej doprave, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 334, 17.12.2010, s. 1).

²⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 181/2011 zo 16. februára 2011 o právach cestujúcich v autobusovej a autokarovej doprave a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 2006/2004 (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 1).

²¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 z 23. októbra 2007 o právach a povinnostiach cestujúcich v železničnej preprave (Ú. v. EÚ L 315, 3.12.2007, s. 14).

²² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

²³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

záväzky a právomoci uvedené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008²⁴ a v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012²⁵ vrátane uplatňovania týchto aktov a ustanovení v samostatných prípadoch. Konkrétne len skutočnosť, že obchodník koná v súlade s ustanoveniami tohto nariadenia, by sa na účely takéhoto uplatňovania nemala vykladať tak, že to znamená, že zameriava svoje činnosti na členský štát spotrebiteľa.

- (11) Diskriminačné praktiky, ktoré by sa mali týmto nariadením riešiť, sa zvyčajne uskutočňujú prostredníctvom všeobecných podmienok a iných informácií, ktoré určuje a uplatňuje konkrétny obchodník alebo ktoré sa určujú a vykonávajú v jeho mene, a sú nevyhnutným predpokladom na získanie prístupu k predmetnému tovaru alebo predmetným službám a sú dostupné širokej verejnosti. V takýchto všeobecných podmienkach prístupu sú okrem iného zahrnuté ceny, platobné podmienky a podmienky doručenia. Širokej verejnosti ich môže sprístupniť samotný obchodník alebo môžu byť uverejnené v jeho mene rôznymi prostriedkami, napríklad informáciami uverejnenými v reklame, na webových sídlach alebo v predzmluvných či zmluvných dokumentoch. Tieto podmienky platia v prípade, že nejestvuje individuálne prerokovaná dohoda, ktorá ustanovuje inak, uzavretá priamo medzi obchodníkom a zákazníkom. Podmienky, na ktorých sa obchodník a zákazník individuálne dohodnú, by sa na účely tohto nariadenia nemali považovať za všeobecné podmienky prístupu.
- (12) Na účely tohto nariadenia by mala byť spotrebiteľom aj podnikom zabezpečená ochrana pred diskrimináciou z dôvodu ich štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla, ak konajú ako zákazníci. Táto ochrana by sa však nemala vzťahovať na zákazníkov, ktorí kupujú tovar alebo službu na účely ďalšieho predaja, lebo by to mohlo mať značný vplyv na distribučné systémy medzi podnikmi v prostredí vzťahov medzi podnikmi, akými sú selektívna a výhradná distribúcia, v ktorom majú výrobcovia vo všeobecnosti možnosť vybrať si maloobchodných predajcov, pričom musia dodržiavať pravidlá hospodárskej súťaže.
- (13) Účinky diskriminačného prístupu v súvislosti s obchodnými transakciami vznikajúcimi pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb v Únii pre zákazníkov a na vnútorný trh sú rovnaké bez ohľadu na to, či má obchodník sídlo v členskom štáte alebo v tretej krajine. Opatrenia uvedené v tomto nariadení by sa vzhľadom na to a s cieľom zabezpečiť, aby obchodníci zapojení do hospodárskej súťaže podliehali v tomto smere rovnakým požiadavkám, mali vzťahovať rovnako na všetkých obchodníkov, ktorí podnikajú v Únii.
- (14) Na to, aby mali zákazníci väčšiu možnosť pristupovať k informáciám týkajúcim sa predaja tovaru a poskytovania služieb na vnútornom trhu, a na zvýšenie transparentnosti vrátane transparentnosti v oblasti cien by obchodníci nemali využívať technologické alebo iné opatrenia na odopieranie úplného a rovnakého prístupu zákazníkov k online rozhraniám na základe ich štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla. Súčasťou týchto technologických opatrení môžu byť najmä technológie,

²⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (Ú. v. EÚ L 177, 4.7.2008, s. 6).

²⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

ktoré sa používajú na určenie fyzickej polohy zákazníka vrátane technológií, ktoré zisťujú fyzickú polohu pomocou IP adresy, súradníc získaných z globálneho navigačného satelitného systému alebo údajov súvisiacich s platobnou transakciou. Zákaz diskriminácie, pokiaľ ide o prístup k online rozhraniam, by sa však nemal chápať ako ukládanie povinnosti obchodníkovi, aby sa zapájal do obchodných transakcií so zákazníkmi.

- (15) Niektorí obchodníci prevádzkujú rôzne verzie svojich online rozhraní, lebo sa zameriavajú na zákazníkov z iných členských štátov. Túto možnosť by mali mať aj naďalej, no presmerovanie zákazníka z jednej verzie online rozhrania na inú verziu bez jeho výslovného súhlasu by sa malo zakázať. Zákazník by mal mať naďalej jednoduchý a nepretržitý prístup k všetkým verziám online rozhrania.
- (16) V niektorých prípadoch môže byť potrebné zablokovať, obmedziť prístup alebo presmerovať zákazníka bez jeho súhlasu na inú verziu online rozhrania z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou zákazníka, miestom bydliska alebo sídlom s cieľom zabezpečiť dodržanie zákonnej požiadavky podľa práva Únie alebo právnych predpisov členských štátov v súlade s právom Únie. Tieto právne predpisy môžu obmedziť prístup zákazníkov k určitému tovaru alebo určitým službám, napríklad sa nimi môže zakazovať zobrazovanie určitého obsahu v niektorých členských štátoch. Obchodníkom by sa nemalo brániť v tom, aby plnili tieto požiadavky, a preto by mali mať možnosť blokovať, obmedzovať prístup alebo presmerovať určitých zákazníkov alebo zákazníkov na určitých územiach na online rozhranie, pokiaľ je to z uvedeného dôvodu potrebné.
- (17) V niekoľkých konkrétnych situáciách nemožno rozdiely v prístupe k zákazníkom pri uplatňovaní všeobecných podmienok prístupu vrátane priameho odmietnutia predat' tovar alebo poskytnúť službu z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou zákazníka, s miestom jeho bydliska alebo so sídlom objektívne odôvodniť. V uvedených situáciách by mali byť všetky formy tejto diskriminácie zakázané a zákazníci by mali byť následne oprávnení uskutočňovať, za konkrétnych podmienok ustanovených v tomto nariadení, obchodné transakcie za rovnakých podmienok ako miestny zákazník a mali by mať úplný a rovnaký prístup k všetkým ponúkaným tovarom alebo službám bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, miesto bydliska alebo sídlo. Ak je to teda potrebné, obchodníci by mali prijať opatrenia, ktorými sa zabezpečí dodržiavanie uvedeného zákazu diskriminácie, lebo v opačnom prípade by dotknutým zákazníkom znemožňovali takýto úplný a rovnaký prístup. Zákaz, ktorý sa vzťahuje na uvedené situácie, by sa však nemal chápať ako bránenie obchodníkom pri zameriavaní ich činností na rôzne členské štáty alebo určité skupiny zákazníkov s cieľovými ponukami a odlišnými všeobecnými podmienkami, a to aj vytváraním osobitných online rozhraní podľa jednotlivých krajín.
- (18) Prvou takouto situáciou je stav, keď obchodník predáva tovar, pričom neexistuje cezhraničné doručovanie tohto tovaru priamo obchodníkom alebo v jeho mene do členského štátu, kde zákazník býva. V tejto situácii by mal mať zákazník možnosť kúpiť tovar za úplne rovnakých podmienok vrátane ceny a podmienok týkajúcich sa doručenia tovaru ako podobní zákazníci s pobytom v členskom štáte obchodníka. To znamená, že zahraničný zákazník bude musieť prevziať tovar v tomto členskom štáte alebo v inom členskom štáte, do ktorého obchodník doručuje. V tejto situácii nie je potrebná registrácia pre daň z pridanej hodnoty (DPH) v členskom štáte zákazníka ani netreba zabezpečiť cezhraničné doručenie tovaru.

- (19) V druhej situácii obchodník poskytuje elektronicky dodávané služby iné než služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, akými sú cloudové služby, služby uskladňovania údajov, webhosting a poskytovanie firewall ochrany. V tomto prípade sa nevyžaduje fyzické doručenie, keďže služby sa dodávajú elektronicky. Obchodník môže podať priznanie k DPH a zaplatiť ju zjednodušeným spôsobom v súlade s pravidlami o minimálnom režime jedného kontaktného miesta pre DPH stanovenými vo vykonávacom nariadení Rady (EÚ) č. 282/2011²⁶.
- (20) Napokon v situácii, keď obchodník poskytuje služby a tieto služby zákazník prijíma v priestoroch obchodníka alebo na mieste, ktoré zvolil obchodník, pričom sa tieto priestory alebo toto miesto nachádzajú inde ako v členskom štáte, ktorého štátnym príslušníkom je zákazník alebo v ktorom má zákazník miesto bydliska alebo sídlo, uplatňovanie odlišných všeobecných podmienok prístupu z dôvodov súvisiacich s uvedenými kritériami by tiež malo byť neoprávnené. Tieto situácie sa môžu týkať poskytovania služieb ako ubytovanie v hoteloch, športové podujatia, prenájom automobilov a vstupenky na hudobné festivaly alebo do zábavných parkov. V uvedených prípadoch sa obchodník nemusí registrovať pre DPH v inom členskom štáte ani zabezpečiť cezhraničné doručovanie tovaru.
- (21) Vo všetkých týchto situáciách, podľa ustanovení rozhodného práva pre zmluvné záväzky a právomoci uvedené v nariadení (ES) č. 593/2008 a v nariadení (EÚ) 1215/2012, keď obchodník nevykonáva svoju činnosť v členskom štáte zákazníka alebo nezameriava svoju činnosť na tento členský štát alebo keď zákazník nie je spotrebiteľ, dodržiavaním tohto nariadenia obchodníkovi nevznikajú nijaké dodatočné náklady súvisiace s právomocou alebo rozdielmi v rozhodnom práve. Ak však obchodník skutočne vykonáva svoju činnosť v členskom štáte zákazníka alebo zameriava svoju činnosť na tento členský štát, obchodník preukázal zámer nadviazať obchodné vzťahy so spotrebiteľmi v tomto členskom štáte, a teda zohľadnil akékoľvek takéto náklady.
- (22) Obchodníci, ktorí spadajú pod špeciálny režim stanovený v kapitole 1 hlavy XII nariadenia Rady 2006/112/ES²⁷, nemusia platiť DPH. V prípade týchto obchodníkov by zákaz uplatňovania odlišných všeobecných podmienok prístupu z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo so sídlom zákazníka pri poskytovaní elektronicky dodávaných služieb znamenal požiadavku registrovať sa na účely DPH v iných členských štátoch a mohli by z neho vyplývať dodatočné náklady, ktoré by boli neprimeranou záťažou vzhľadom na rozsah a charakteristické vlastnosti dotknutých obchodníkov. Títo obchodníci by preto mali mať z uvedeného zákazu výnimku na dobu, počas ktorej sa takýto režim uplatňuje.
- (23) Vo všetkých uvedených situáciách sa môže stať, že obchodníkom v niektorých prípadoch nebude umožnené predávať tovar alebo poskytovať služby určitým zákazníkom alebo zákazníkom na určitých územiach z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo so sídlom zákazníka ako dôsledok

²⁶ Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 77, 23.3.2011, s. 1).

²⁷ Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. V. EÚ L 347, 11.12.2006, s. 1 – 118).

konkrétneho zákazu alebo požiadavky, ktoré sú stanovené v právnych predpisoch Únie alebo v právnych predpisoch členských štátov v súlade s právnymi predpismi Únie. V právnych predpisoch členských štátov sa v súlade s právnymi predpismi Únie môže od obchodníkov žiadať, aby dodržiavali určité pravidlá týkajúce sa stanovovania cien kníh. Obchodníkom by sa nemalo brániť v dodržiavaní týchto právnych predpisov, pokiaľ je to nevyhnutné.

- (24) Podľa práva Únie sa obchodníci môžu v podstate slobodne rozhodnúť, ktoré spôsoby platby chcú prijímať vrátane značiek platobných kariet. Po prijatí tohto rozhodnutia však obchodníci nemajú z hľadiska platného právneho rámca pre platobné služby dôvod na to, aby diskriminovali zákazníkov v Únii odmietaním určitých obchodných transakcií alebo iným uplatňovaním niektorých odlišných platobných podmienok v súvislosti s týmito transakciami, a to z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo so sídlom zákazníka. Konkrétne v tejto súvislosti by mal byť výslovne zakázaný aj bezdôvodne nerovnaký prístup k zákazníkom z dôvodov súvisiacich s miestom platobného účtu, so sídlom poskytovateľa platobných služieb alebo miestom vydania platobného prostriedku v Únii. Ďalej treba pripomenúť, že nariadením (EÚ) č. 260/2012 sa už všetkým príjemcom platieb vrátane obchodníkov zakazuje podmieňovať akceptovanie platby v eurách požiadavkou, aby sa bankové účty nachádzali v určitom členskom štáte.
- (25) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2015/2366/EÚ²⁸ sa zaviedli prísne bezpečnostné požiadavky na iniciovanie a spracúvanie elektronických platieb, ktorými sa znížilo riziko podvodu v prípade všetkých nových a tradičnejších spôsobov platieb, najmä online platieb. Poskytovatelia platobných služieb sú povinní uplatňovať tzv. silnú autentifikáciu zákazníka, t. j., postup autentifikácie, ktorým sa overuje totožnosť používateľa platobnej služby alebo platobnej transakcie. Pri transakciách na diaľku, ako napr. online platbách, sú bezpečnostné požiadavky ešte prísnejšie, pričom sa požaduje dynamické spojenie so sumou transakcie a účtom príjemcu platby, s cieľom dôkladnejšie chrániť používateľa minimalizovaním rizík v prípade chýb alebo podvodných útokov. V dôsledku týchto ustanovení sa vyrovnalo riziko platobného podvodu pri vnútroštátnych a cezhraničných nákupoch a nemalo by sa používať ako argument na odmietnutie alebo diskrimináciu akýchkoľvek obchodných transakcií v rámci Únie.
- (26) Týmto nariadením by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže a najmä článkov 101 a 102 ZFEÚ. Dohody, ktoré obchodníkom ukládajú povinnosť nezapájať sa do pasívnych predajov v zmysle nariadenia Komisie (EÚ) č. 330/2010²⁹ určitým zákazníkom alebo zákazníkom na určitých územiach, sa vo všeobecnosti považujú za dohody obmedzujúce hospodársku súťaž a nemožno pri nich uplatniť výnimku zo zákazu uvedeného v článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Dokonca aj v prípade, že nepatria do pôsobnosti článku 101 ZFEÚ, v súvislosti s uplatňovaním

²⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2366 z 25. novembra 2015 o platobných službách na vnútornom trhu, ktorou sa menia smernice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EÚ a nariadenie (EÚ) č. 1093/2010, a ktorou sa zrušuje smernica 2007/64/ES (Ú. v. EÚ L 337, 23.12.2015, s. 35 – 127).

²⁹ Nariadenie Komisie (EÚ) č. 330/2010 z 20. apríla 2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov (Ú. v. EÚ L 102, 23.4.2010, s. 1).

tohto nariadenia narúšajú riadne fungovanie vnútorného trhu a môžu sa použiť na obchádzanie ustanovení tohto nariadenia. Príslušné ustanovenia takýchto dohôd a iných dohôd týkajúcich sa pasívnych predajov, ktorými sa od obchodníka vyžaduje, aby svojim konaním porušil toto nariadenie, by preto mali byť automaticky neplatné. Toto nariadenie, a najmä jeho ustanovenia o prístupe k tovaru a službám, by však nemalo ovplyvniť dohody, ktorými sa obmedzuje aktívny predaj v zmysle nariadenia (EÚ) č. 330/2010.

- (27) Členské štáty by mali ustanoviť jeden alebo dva subjekty, ktoré budú zodpovedať za prijímanie účinných opatrení na monitorovanie a zabezpečenie súladu s ustanovením tohto nariadenia. Členské štáty by tiež mali zaručiť, že v prípade akéhokoľvek porušenia tohto nariadenia obchodníkom bude možné uložiť účinné, primerané a odrádzajúce sankcie.
- (28) Spotrebiteľia by mali mať možnosť prijímať pomoc od zodpovedných orgánov, ktoré budú uľahčovať riešenie sporov s obchodníkmi vznikajúcich v dôsledku uplatňovania tohto nariadenia, a to aj formou jednotného formulára na podanie sťažnosti.
- (29) Toto nariadenie by sa malo pravidelne vyhodnocovať, pričom v prípade potreby by sa mali navrhnúť zmeny. V prvom hodnotení by sa malo posúdiť najmä možné rozšírenie zákazov stanoveného v článku 4 ods. 1 písm. b) aj na elektronicky dodávané služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, pod podmienkou, že obchodník má požadované práva na príslušných územiach.
- (30) S cieľom uľahčiť účinné presadzovanie pravidiel stanovených v tomto nariadení by mali byť v súvislosti s týmito pravidlami k dispozícii mechanizmy na zabezpečenie cezhraničnej spolupráce medzi príslušnými orgánmi uvedené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004³⁰. Keďže sa však nariadenie (ES) č. 2006/2004 uplatňuje len v súvislosti s právnymi predpismi, ktoré chránia záujmy spotrebiteľov, uvedené opatrenia by mali byť k dispozícii len vtedy, keď zákazník je spotrebiteľ. Nariadenie (ES) č. 2006/2004 by sa preto malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (31) S cieľom umožniť podanie žaloby na vydanie súdneho príkazu zameraného na ochranu kolektívnych spotrebiteľských záujmov v súvislosti s konaním, ktoré je v rozpore s týmto nariadením, v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES³¹, táto smernica by sa mala tiež zmeniť tak, aby sa v prílohe I k nej uvádzal odkaz na toto nariadenie.
- (32) Obchodníci, orgány verejnej správy a iné zainteresované strany by mali mať dostatok času na to, aby sa prispôbili a zaručili dodržiavanie ustanovení tohto nariadenia. Vzhľadom na osobitný charakter elektronicky dodávaných služieb iných než tie, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, je

³⁰ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 z 27. októbra 2004 o spolupráci medzi národnými orgánmi zodpovednými za vynucovanie právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa („nariadenie o spolupráci v oblasti ochrany spotrebiteľa“) (Ú. v. EÚ L 364, 9.12.2004, s. 1).

³¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov (Ú. v. EÚ L 110, 1.5.2009, s. 30).

vhodné v súvislosti s poskytovaním týchto služieb uplatňovať zákaz uvedený v článku 4 ods. 1 písm. b) od neskoršieho dátumu.

- (33) Na dosiahnutie cieľa, ktorým je účinne riešiť priamu a nepriamu diskrimináciu z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov, je vhodné prijať nariadenie, ktoré sa bude priamo uplatňovať vo všetkých členských štátoch. Je to potrebné na zaručenie jednotného uplatňovania pravidiel nediskriminácie v celej Únii a ich nadobudnutia účinnosti v tom istom čase. Iba nariadením sa zaručuje taká úroveň zrozumiteľnosti, jednotnosti a právnej istoty, ktorá je potrebná na to, aby zákazníci mohli v plnej miere využívať tieto pravidlá vo svoj prospech.
- (34) Keďže cieľ tohto nariadenia, ktorým je zabránenie priamej a nepriamej diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov vrátane geografického blokovania pri uskutočňovaní obchodných transakcií s obchodníkmi v Únii, nie sú členské štáty schopné v dostatočnej miere dosiahnuť z dôvodu cezhraničného charakteru problému a nedostatočnej zrozumiteľnosti platného právneho rámca, no vzhľadom na rozsah pôsobnosti a možný vplyv na obchod na vnútornom trhu ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia by mohla prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (35) V tomto nariadení sa rešpektujú základné práva a dodržiava sa zásada, ktoré sa uznávajú v Charte základných práv Európskej únie. Cieľom tohto nariadenia je predovšetkým zabezpečiť úplné dodržiavanie jej článkov 16 a 17,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Cieľ a rozsah pôsobnosti

1. Cieľom nariadenia je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu tým, že sa ním bude predchádzať priamej alebo nepriamej diskriminácii z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov.
2. Toto nariadenie sa vzťahuje na tieto situácie:
  - (a) keď obchodník predáva tovar, poskytuje služby alebo sa o to usiluje v inom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má zákazník bydlisko alebo sídlo;
  - (b) keď obchodník predáva tovar, poskytuje služby alebo sa o to usiluje v rovnakom členskom štáte, ako je členský štát, v ktorom má zákazník bydlisko alebo sídlo, no zákazník je štátnym príslušníkom iného členského štátu;
  - (c) keď obchodník predáva tovar alebo poskytuje služby alebo sa o to usiluje v členskom štáte, v ktorom sa zákazník dočasne zdržiava, no nemá v tomto členskom štáte bydlisko alebo sídlo.

3. Toto nariadenie sa nevzťahuje na činnosti uvedené v článku 2 ods. 2 smernice 2006/123/ES.
4. Týmto nariadením nie sú dotknuté pravidlá uplatniteľné v oblasti daní.
5. Toto nariadenie nemá vplyv na akty práva Únie týkajúce sa justičnej spolupráce v občianskych veciach. Dodržiavanie tohto nariadenia sa nemá vykladať tak, že obchodník smeruje svoju činnosť do členského štátu, kde má spotrebiteľ obvyklý pobyt alebo bydlisko, v zmysle článku 6 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 593/2008 a článku 17 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1215/2012.
6. Pokiaľ sú ustanovenia tohto nariadenia v rozpore s ustanoveniami článku 20 ods. 2 smernice 2006/123/ES, ustanovenia tohto nariadenia majú prednosť.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú vymedzenia uvedené v článku 7 vykonávacieho nariadenia (EÚ) č. 282/2011, článku 2 bodoch 10, 20 a 30 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751³² a článku 4 bodoch 8, 9, 11, 12, 14, 23, 24 a 30 smernice (EÚ) 2015/2366.

Uplatňujú sa aj tieto vymedzenia pojmov:

- (b) „spotrebiteľ“ je akákoľvek fyzická osoba, ktorá koná na účely, ktoré sú mimo rámca jej obchodnej, podnikateľskej, remeselnej alebo profesijnej činnosti;
- (a) „zákazník“ je spotrebiteľ, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu alebo má miesto bydliska v členskom štáte, alebo podnik so sídlom v členskom štáte, ktorý má v úmysle nakupovať alebo nakupuje tovar alebo službu v Únii na iný účel ako ďalší predaj;
- (b) „všeobecné podmienky prístupu“ sú všetky požiadavky, podmienky a iné informácie vrátane predajných cien, ktorými je upravený prístup zákazníkov k tovaru alebo službám, ktoré ponúka obchodník na predaj, ktoré sú zostavené, uplatňované a sprístupnené širokej verejnosti obchodníkom alebo v jeho mene a ktoré sa uplatňujú vtedy, keď nejstevuje individuálne prerokovaná dohoda medzi obchodníkom a zákazníkom;
- (c) „tovar“ je akýkoľvek hmotný hnutel'ny predmet s výnimkou predmetov predávaných formou exekúcie alebo iným spôsobom na základe zákonnej moci; za tovar sa v zmysle tohto nariadenia považujú voda, plyn a elektrina, ak sa predávajú v obmedzenom objeme alebo určitom množstve;
- (d) „online rozhranie“ je akýkoľvek softvér vrátane webového sídla a aplikácií, ktorý je prevádzkovaný obchodníkom alebo v jeho mene a prostredníctvom ktorého získavajú

³² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/751 z 29. apríla 2015 o výmenných poplatkoch za platobné transakcie viazané na kartu (Ú. v. EÚ L 123, 19.5.2015, s. 1).

zákazníci prístup k tovaru alebo službám obchodníka s cieľom uskutočniť obchodnú transakciu v súvislosti s týmto tovarom alebo službami;

- (e) „služba“ je akákoľvek samostatne zárobková hospodárska činnosť, ktorá sa bežne poskytuje za odplatu, ako sa uvádza v článku 57 zmluvy;
- (f) „obchodník“ je každá fyzická alebo právnická osoba bez ohľadu na to, či je v súkromnom alebo verejnom vlastníctve, ktorá koná na účely súvisiace s jej obchodnou, podnikateľskou, remeselnou alebo profesijnou činnosťou, a to aj prostredníctvom inej osoby konajúcej v jej mene alebo na jej účet;

Článok 3

Prístup k online rozhraniam

1. Obchodníci nesmú pomocou technologických opatrení alebo iným spôsobom blokovat' alebo obmedzovať prístup zákazníkov k svojmu online rozhraniu z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo so sídlom zákazníka.
2. Obchodníci nesmú presmerovať zákazníkov z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo so sídlom zákazníka na verziu svojho online rozhrania, ktorá sa líši od online rozhrania, ku ktorému chcel zákazník pôvodne získať prístup, svojím vzhl'adom, použitým jazykom alebo inými vlastnosťami, ktorými sa stáva príznačnou pre zákazníkov s určitou štátnou príslušnosťou, určitým miestom bydliska alebo sídlom, a to v prípade, že zákazník vopred neudelí výslovný súhlas s takýmto presmerovaním.

Ak sa takéto presmerovanie s výslovným súhlasom zákazníka uskutoční, zákazník má naďalej jednoduchý prístup k pôvodnej verzii online rozhrania.

3. Zákazy uvedené v odsekoch 1 a 2 sa nevzťahujú na blokovanie, obmedzenie prístupu alebo presmerovanie, ktoré je v prípade určitých zákazníkov alebo zákazníkov nachádzajúcich sa na určitých územiach potrebné na zaručenie dodržiavania zákonnej požiadavky podľa práva Únie alebo právnych predpisov členských štátov v súlade s právom Únie.
4. Ak obchodník blokuje alebo obmedzuje prístup zákazníkov k online rozhraniu alebo uskutočňuje presmerovanie zákazníkov na inú verziu online rozhrania v súlade s odsekom 4, musí poskytnúť jasné odôvodnenie. Toto odôvodnenie poskytne v jazyku online rozhrania, ku ktorému chcel zákazník pôvodne získať prístup.

Článok 4

Prístup k tovaru alebo službám

1. Obchodníci nesmú uplatňovať odlišné všeobecné podmienky prístupu k svojim tovarom alebo službám z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, s miestom bydliska alebo so sídlom zákazníka v týchto situáciách:

- (a) ak obchodník predáva tovary a tieto tovary sa nedoručujú cezhranične do členského štátu zákazníka obchodníkom alebo v jeho mene;
  - (b) ak obchodník poskytuje elektronicky dodávané služby, ktoré sú iné ako služby, ktorých hlavnou charakteristikou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie;
  - (c) ak obchodník poskytuje iné služby ako služby, na ktoré sa vzťahuje písmeno b), pričom tieto služby sa dodávajú zákazníkovi v priestoroch obchodníka alebo na fyzickom mieste, kde obchodník vykonáva svoju činnosť, v inom členskom štáte, ako je členský štát, ktorého štátnym príslušníkom je zákazník alebo v ktorom má zákazník bydlisko alebo sídlo.
2. Zákaz uvedený v odseku 1 písm. b) sa nevzťahuje na obchodníkov, ktorí sú oslobodení od DPH na základe ustanovení kapitoly 1 hlavy XII smernice 2006/112/ES.
3. Zákaz uvedený v odseku 1 sa neuplatňuje v prípade, že v práve Únie alebo právnych predpisoch členských štátov v súlade s právom Únie existuje osobitné ustanovenie, ktorým sa obchodníkovi nedovoľuje predávať tovar alebo poskytovať služby určitým zákazníkom alebo zákazníkom nachádzajúcich sa na určitých územiach.

V prípade predaja kníh zákaz stanovený v odseku 1 nebráni obchodníkom uplatňovať rozdielne ceny zákazníkom na určitých územiach, pokiaľ to obchodníkom nariaďujú právne predpisy členských štátov v súlade s právnymi predpismi Únie.

Článok 5

Nediskriminácia z dôvodov súvisiacich s platbami

1. Obchodníci nesmú z dôvodov súvisiacich so štátnou príslušnosťou, miestom bydliska alebo sídlom zákazníka, miestom platobného účtu, sídlom poskytovateľa platobnej služby alebo miestom vydania platobného prostriedku v Únii uplatňovať odlišné platobné podmienky pri nijakých predajoch tovaru alebo služieb, ak:
- (d) sa tieto platby uskutočňujú prostredníctvom elektronických transakcií formou úhrady, inkasa alebo pomocou platobného nástroja viazaného na kartu v rámci tej istej značky platobnej karty;
  - (e) príjemca platby môže vyžadovať silnú autentifikáciu zákazníka platiteľom podľa smernice (EÚ) 2015/2366 a
  - (f) platby prebiehajú v mene, ktorú príjemca akceptuje.
2. Zákaz uvedený v odseku 1 nebráni obchodníkom v tom, aby vyžadovali poplatky za použitie platobného nástroja viazaného na kartu, pri ktorom nie sú výmenné poplatky upravené v kapitole II nariadenia (EÚ) 2015/751 a za tie platobné služby, na ktoré sa nevzťahuje nariadenie (EÚ) č. 260/2015. Tieto poplatky nesmú presiahnuť náklady, ktoré vznikajú obchodníkovi za použitie platobného prostriedku.

Článok 6

Dohody o pasívnom predaji

Dohody, ktoré v súvislosti s pasívnym predajom ukladajú obchodníkom povinnosť konať tak, že tým porušujú toto nariadenie, sú automaticky neplatné.

Článok 7

Presadzovanie orgánmi členských štátov

1. Každý členský štát určí orgán alebo orgány zodpovedné za kontrolu presadzovania tohto nariadenia. Členské štáty zabezpečia, aby boli v subjekte alebo subjektoch ustanovených s cieľom presadzovať dodržiavanie tohto nariadenia k dispozícii primerané a účinné prostriedky.
2. Členské štáty prijímú predpisy o sankciách uplatniteľných v prípade porušení ustanovení tohto nariadenia a podniknú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich vykonania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce.

Článok 8

Pomoc spotrebiteľom

3. Každý členský štát zverí zodpovednosť za poskytovanie praktickej pomoci spotrebiteľom subjektu alebo subjektom pre prípad sporu medzi spotrebiteľom a obchodníkom, ktorý vznikne v dôsledku uplatňovania tohto nariadenia. Každý členský štát ustanoví subjekt alebo subjekty zodpovedné za túto úlohu.
4. Subjekty uvedené v odseku 1 poskytnú spotrebiteľom jednotný vzorový formulár na podávanie sťažností subjektom uvedeným v odseku 1 a v článku 7 ods. 1. Komisia poskytne týmto subjektom pomoc pri vytváraní tohto vzorového formulára.

Článok 9

Doložka o preskúmaní

1. Do [dátum: dva roky po nadobudnutí účinnosti tohto nariadenia] a každých päť rokov potom predloží Komisia správu o hodnotení tohto nariadenia Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. Správa bude v prípade potreby doplnená o návrh na zmenu tohto nariadenia vzhľadom na právny, technický a hospodársky vývoj.
2. V prvom hodnotení, o ktorom sa zmieňuje odsek 1, by sa malo posúdiť najmä to, či by sa mal zákaz stanovený v článku 4 ods. 1 písm. b) rozšíriť aj na elektronicky dodávané služby, ktorých hlavnou charakteristickou črtou je poskytovanie prístupu k dielam chráneným autorským právom alebo iným chráneným predmetom úpravy a ich používanie, pod podmienkou, že obchodník má požadované práva na príslušných územiach.

Článok 10

Zmeny nariadenia (ES) č. 2006/2004 a smernice 2009/22/ES

1. V prílohe k nariadeniu (ES) č. 2006/2004 sa dopĺňa tento bod [číslo]: „[číslo] [celý názov tohto nariadenia] (Ú. v. XX L XX, XX.XX.Rok, s. X), iba v prípade, že zákazník je spotrebiteľ v zmysle článku 2 ods. 3 nariadenia č. XXXX/Rok.“
2. V prílohe I k smernici 2009/22/ES sa dopĺňa tento bod [číslo]: „[číslo] [celý názov tohto nariadenia] (Ú. v. XX L XX, XX.XX.Rok, s. X).“

Článok 11

Záverečné ustanovenia

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od [dátum: šesť mesiacov odo dňa jeho uverejnenia].

Článok 4 ods. 1 písm. b) sa však uplatňuje od 1. júla 2018.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli

*Za Európsky parlament
predseda*

*Za Radu
predseda*